

ประสิทธิภาพการให้บริการเรื่องเทคนิคการทำผลงานทางวิชาการสำหรับวิชาชีพครู
ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี
The Effectiveness in Service on Techniques Used for Conducting Academic
Works for Teachers' Profession and Educational Personnel, under the
Jurisdiction of Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area Office

กนิษฐา คุณมี¹ กนกกาญจน์ ศรีสุรินทร์²

¹บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี

²สำนักวิชาการ มหาวิทยาลัยราชธานี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบประสิทธิภาพการให้บริการ เรื่อง เทคนิคการทำผลงานทางวิชาการสำหรับวิชาชีพครูของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่เข้ารับการฝึกอบรมที่บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี จำนวน 79 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพการให้บริการเรื่อง เทคนิคการทำผลงานทางวิชาการสำหรับวิชาชีพครู ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.76, SD = .50) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.33, SD = .71) เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี (\bar{X} = 4.05, SD = .71) ด้านคุณภาพการให้บริการ (\bar{X} = 3.89, SD = .55) ด้านหลักสูตรการอบรม (\bar{X} = 3.84, SD = .57) ด้านรูปแบบการอบรม (\bar{X} = 3.83, SD = .60) ด้านห้องที่ใช้ปฏิบัติการ (\bar{X} = 3.63, SD = .67) และด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ (\bar{X} = 3.33, SD = .71)

2. ผู้เข้ารับการอบรมที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพการให้บริการเรื่องเทคนิคการทำผลงานทางวิชาการสำหรับวิชาชีพครู โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคู่ที่แตกต่างกันคือมีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี กับ 11 ปีขึ้นไป

คำสำคัญ : ประสิทธิภาพการให้บริการ เทคนิคการทำผลงานทางวิชาการ วิชาชีพครู

Abstract

This research aimed to study and compare the effectiveness in service of academic work technique for teacher profession and educational personnel under the jurisdiction of Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area. Subjects in the study are 79 teachers and educational personnel training at Graduate School of Ratchathani University, using simple random sampling technique. The instrument for collecting data was five type rating scale questionnaire. The statistics used for analyzing the collected data were percentage, arithmetic mean, standard deviation, and F-test.

The results showed that:

1.the effectiveness in service of academic work technique for teachers profession and educational personnel under the jurisdiction of Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area Office was found at high level as a whole (\bar{X} = 3.76, SD=.50) and each dimension was found at high level except that the knowledge of making academic work was found at medium level (\bar{X} = 3.33, SD=.71). Ranging from the highest to the lowest mean scores, were the transferring of technology (\bar{X} = 4.05, SD=.71), the quality of service (\bar{X} = 3.89, SD=.55), the training curriculum (\bar{X} = 3.84, SD=.57), the type of training (\bar{X} = 3.83, SD=.60), the room of training (\bar{X} = 3.63, SD=.67), and the knowledge of making academic work (\bar{X} = 3.33, SD=.71).

2.the opinion of trainees who have different experience about the effectiveness in service of academic work technique were rated no different as a whole and each dimension, except that the knowledge of making academic work was different in trainee who have 5 years and more than 11 years of experience at the significant level of .05.

Keywords : Effectiveness in Service,Academic Work Technique, Teacher Profession

บทนำ

ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการสร้างคุณภาพของประชากรเพื่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้นวิชาชีพทางการศึกษาตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พุทธศักราช 2546 จึงกำหนดให้เป็นวิชาชีพที่ควบคุมที่ต้องได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ซึ่งวิชาชีพทางการศึกษาเป็นวิชาชีพชั้นสูงที่ต้องอาศัยความรู้ ความชำนาญเป็นการเฉพาะไม่ซ้ำซ้อนกับวิชาชีพอื่น เป็นวิชาชีพที่มีผลกระทบต่อผู้รับบริการและสาธารณชน จึงต้องมีการควบคุมการประกอบอาชีพเป็นพิเศษ เพื่อให้วิชาชีพทางการศึกษามีมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพ เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง ดังที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้กำหนดให้มีองค์กรวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาวิชาชีพโดยมี ก.ค.ศ. ทำหน้าที่ส่งเสริมให้ครูอยู่ในวิชาชีพได้อย่างมั่นคง ส่งเสริมขวัญกำลังใจของครูที่มีผลการปฏิบัติงานดีเด่น และส่งเสริมให้ได้รับการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องที่ผูกโยงกับความก้าวหน้าทางวิชาชีพ ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอันเป็นเป้าหมายสูงสุดของการจัดการศึกษา จากการที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่จะเลื่อนวิทยฐานะได้จะต้องมีการพัฒนาผลงานทางวิชาการที่ครูจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้มี ความรู้ ความเข้าใจ และมีสมรรถนะในการปฏิบัติงาน ครอบคลุมทั้งในเรื่องหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน การวางแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดการกระบวนการเรียนรู้ การแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนด้วยกระบวนการวิจัย ที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีความรู้ มีทักษะและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่จะดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ผลงานวิชาการเป็นผลที่เกิดจากการทำงานที่ดำเนินการอย่างเป็นระบบน่าเชื่อถือ เพื่อแก้ปัญหาหรือเพื่อการพัฒนาผู้เรียน และเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้น ครูต้องทุ่มเทความรู้ ความสามารถและเวลาให้กับการทำงานและการวิจัย เพื่อให้ได้มาซึ่งผลงานวิจัยที่มีคุณภาพและเป็นประโยชน์

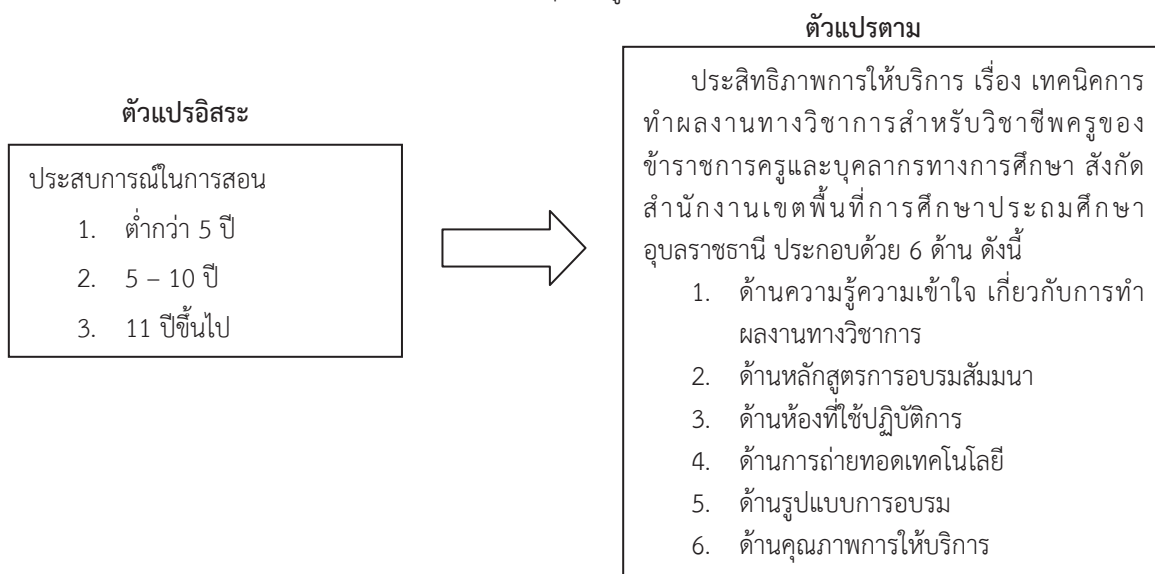
ผลงานทางวิชาการ หมายถึง เอกสารหรือหลักฐานที่จัดทำขึ้นจากความรู้ ความสามารถ ทักษะ และประสบการณ์ของผู้จัดทำ โดยการศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัย และการนำไปใช้ในการแก้ปัญหา หรือการพัฒนางานในหน้าที่ จนเกิดผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาและเป็นประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ แต่ยังไม่พบว่ามีปัญหาและข้อบกพร่องของการทำผลงานทางวิชาการยังมีอีกมาก เช่น ผลงานทางวิชาการไม่ตรงกับสาขาที่ขอ การวางแผนเรื่องไม่เหมาะสมตามลำดับเหตุผลทางวิชาการ และไม่ครบตามหลักสูตร เนื้อหาไม่ทันสมัย ไม่มีรายละเอียดเพียงพอในแต่ละเรื่อง ขาดการอ้างอิง การใช้ภาษาอังกฤษมากเกินไป หรือ การใช้ภาษาไม่คงที่ หรือแม้กระทั่งการใช้ภาพที่ไม่สอดคล้อง ไม่ชัดเจน ไม่สมจริง ขาดข้อความที่เชื่อมโยงกับเนื้อหาของภาพ ไม่มีคำอธิบายภาพ ไม่บอกที่มา การอ้างอิงไม่ทันสมัย ไม่เป็นระบบ ไม่สมบูรณ์หรือไม่มีบรรณานุกรม เป็นต้น

จากสภาพและปัญหาดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยในฐานะเป็นอาจารย์บัณฑิตวิทยาลัย ได้ดำเนินการให้บริการและการส่งเสริมการทำผลงานทางวิชาการสำหรับวิชาชีพครู เพื่อเป็นการบริการวิชาการแก่ข้าราชการครูจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่า ครูจำนวนมากขาดความรู้ ความเข้าใจในหลักเกณฑ์และวิธีการทำผลงานทางวิชาการสำหรับวิชาชีพครู ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องการทราบว่าการบริการวิชาการโดยการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่อง เทคนิคการทำผลงานทางวิชาการ สำหรับวิชาชีพครูให้แก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จังหวัดอุบลราชธานีมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใดเพื่อประโยชน์ในการวางแผนพัฒนา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยต่างๆ และผู้วิจัยสร้างกรอบแนวคิดดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1 เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการให้บริการเรื่อง เทคนิคการทำผลงานทางวิชาการสำหรับวิชาชีพครู ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี
- 2 เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการให้บริการเรื่องเทคนิคการทำผลงานทางวิชาการสำหรับวิชาชีพครู จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

สมมุติฐานของการวิจัย

ผู้เข้ารับการอบรมที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการให้บริการเรื่องเทคนิคการทำผลงานทางวิชาการสำหรับวิชาชีพครูแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ความสำคัญของการวิจัย

ส่งเสริมความก้าวหน้าในการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากรในการวิจัย คือ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้สนใจเข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการกับบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี เกี่ยวกับเทคนิคการทำผลงานทางวิชาการสำหรับวิชาชีพครู ระหว่างวันที่ 15 -16 ธันวาคม 2555 จำนวน 100 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้สนใจเข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการกับบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี จำนวน 79 คน โดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ ประสบการณ์ในการสอน จำแนกเป็น

2.1.1 ต่ำกว่า 5 ปี

2.1.2 5-10 ปี

2.1.3 11 ปีขึ้นไป

2.2 ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับประสิทธิภาพการให้บริการเรื่อง เทคนิคการทำผลงานทางวิชาการ สำหรับวิชาชีพครูตามกรอบแนวคิดของการวิจัย 6 ด้าน คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ ด้านหลักสูตรการอบรม ด้านห้องที่ใช้ปฏิบัติการ ด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี ด้านรูปแบบการอบรมและด้านคุณภาพการให้บริการ

อุปกรณ์และวิธีการดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist) ถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพการให้บริการเทคนิคการทำงานวิชาการ ประกอบด้วย ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ ด้านหลักสูตรการอบรม ด้านห้องที่ใช้ปฏิบัติการ ด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี ด้านรูปแบบการอบรม และด้านคุณภาพการให้บริการ การหาคุณภาพเครื่องมือโดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง .80 ถึง 1.00

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดให้ผู้อบรมเขียนปัญหาและข้อเสนอแนะในการอบรม

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป คำนวณหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว(One-way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างได้ทดสอบเป็นรายคู่ตามวิธี Scheffe'

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 54.43) รองลงมาระดับปริญญาโท (ร้อยละ 45.57) ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี (ร้อยละ 55.70) รองลงมา 11 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 26.60) และส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมการอบรมการทำผลงานทางวิชาการ (ร้อยละ 59.50)

2. ประสิทธิภาพการให้บริการเรื่องเทคนิคการทำผลงานทางวิชาการ

ประสิทธิภาพการให้บริการเรื่องเทคนิคการทำผลงานทางวิชาการสำหรับวิชาชีพครูของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.76, SD=.50) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.33, SD=.71) เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือ ด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี (\bar{X} = 4.05, SD=.71) ด้านคุณภาพการให้บริการ (\bar{X} = 3.89, SD=.55) ด้านหลักสูตรการอบรม (\bar{X} = 3.84, SD=.57) ด้านรูปแบบการอบรม (\bar{X} = 3.83, SD=.60) ด้านห้องที่ใช้ปฏิบัติการ (\bar{X} = 3.63, SD=.67) และด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ (\bar{X} = 3.33, SD=.71)

2.1 ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ พบว่าประสิทธิภาพอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.33, SD=.71) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง 3 อันดับแรก คือ ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับคุณสมบัติข้าราชการครูและมีเลื่อนวิทยฐานะครูชำนาญการ (\bar{X} = 3.46, SD=.99) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ (\bar{X} = 3.41, SD=.70) และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ (\bar{X} = 3.40, SD=.94)

2.2 ด้านหลักสูตรการอบรมสัมมนา พบว่าประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.84, SD=.57) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง 3 อันดับแรก คือ เนื้อหาในหลักสูตรเป็นประโยชน์ต่องานในหน้าที่และสามารถพัฒนางานได้ (\bar{X} = 3.96, SD=.60) หลักสูตรมี

การจัดลำดับการเรียนรู้เพื่อความเข้าใจอย่างเหมาะสม (\bar{X} = 3.86, SD=.65) และหลักสูตรมีความทันสมัย (\bar{X} = 3.84, SD =.68)

2.3 ด้านห้องที่ใช้ปฏิบัติการ พบว่าประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.63, SD=.67) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง 3 อันดับแรก คือ ขนาดห้องปฏิบัติการมีความเหมาะสมกับจำนวนผู้เข้ารับการอบรมสัมมนา (\bar{X} = 3.72, SD=.73) รูปแบบการจัดห้องใช้ปฏิบัติการและใช้บรรยายมีความเหมาะสม (\bar{X} = 3.70, SD=.75) และระบบเสียง แสงสว่างและอุณหภูมิของห้องปฏิบัติการเหมาะสม (\bar{X} = 3.67, SD=.77)

2.4 ด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี พบว่า ประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.05, SD=.71) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง 3 อันดับแรก คือ วิทยากรมีความรอบรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่บรรยายและอธิบาย (\bar{X} = 4.17, SD=.74) วิทยากรมีบุคลิกภาพและน้ำเสียงในการถ่ายทอดน่าสนใจ (\bar{X} = 4.08, SD=.73) และวิทยากรมีการจัดลำดับเนื้อหาและเทคนิคในการถ่ายทอดน่าสนใจ (\bar{X} = 4.07, SD=.81)

2.5 ด้านรูปแบบการอบรม พบว่า ประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.83, SD=.60) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง 3 อันดับแรกคือ การบรรยายประกอบการใช้สื่อ (\bar{X} = 3.92, SD=.63) กระบวนการในการดำเนินการอบรม (\bar{X} = 3.88, SD =.69) และ การบรรยายประกอบการฝึกปฏิบัติ (\bar{X} = 3.83, SD=.72)

2.6 ด้านคุณภาพการให้บริการ พบว่า ประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.89, SD=.55) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ การให้บริการอาหาร (\bar{X} = 3.97, SD=.69) การลงทะเบียน (\bar{X} = 3.94, SD=.73) และอาหารว่างและเครื่องดื่ม (\bar{X} = 3.93, SD=.65)

3. เปรียบเทียบประสิทธิภาพการให้บริการ เรื่อง เทคนิคการทำผลงานทางวิชาการสำหรับวิชาชีพครู ตามความเห็นของครู ที่มีประสบการณ์ในการสอนแตกต่างกัน พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่ต่างกัน ยกเว้น ด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ($F=5.491$) เมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ตามวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe') พบว่าคู่ที่แตกต่างกันคือ คู่ที่มีประสบการณ์สอนต่ำกว่า 5 ปี กับ 11 ปีขึ้นไป โดยผู้ที่มีประสบการณ์ 11 ปีขึ้นไปมีความรู้ความเข้าใจดีกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี

4. ปัญหาและข้อเสนอแนะ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้ที่ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อให้การทำผลงานทางวิชาการมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ได้แก่

- 4.1 ผู้อบรมไม่มีพื้นฐานในการใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป
- 4.2 สถานที่อบรมไกลเกินไป เดินทางไม่สะดวก ผู้อบรมจึงเสนอแนะให้จัดอบรมในโรงแรมจะสะดวกทั้งที่พักและอาหาร
- 4.3 ควรเพิ่มจำนวนวันในการอบรมให้มากกว่านี้ และขณะปฏิบัติการวิทยากรและผู้ช่วยควรเดินแนะนำ

สรุปและอภิปรายผล

ผลการศึกษาเรื่องประสิทธิภาพการให้บริการ เรื่อง เทคนิคการทำผลงานทางวิชาการสำหรับวิชาชีพครู ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี มีประเด็นสำคัญควรนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ประสิทธิภาพการให้บริการ เรื่อง เทคนิคการทำผลงานทางวิชาการสำหรับวิชาชีพครู โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหลักสูตรการฝึกอบรมใช้การมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร และกิจกรรมที่ใช้ในการอบรมสัมมนา โดยใช้ศึกษานิทรรศการ อาจารย์พิเศษ จากมหาวิทยาลัยต่างๆ ที่มาทำการสอนให้แก่ นักศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี บุคคลเหล่านี้ได้ร่วมปรึกษาหารือกัน นอกจากนี้บัณฑิตวิทยาลัย ได้คัดเลือกวิทยากรที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาข้าราชการครู เพื่อให้มีหรือเลื่อนวิทยฐานะมาเป็นผู้ให้การอบรม จึงทำให้การจัดอบรมสัมมนาครั้งนี้มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกันกับคำกล่าวของอรพรรณ พรสิมร (2537) ว่าวิทยากรเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งในการฝึกอบรมให้ประสบความสำเร็จตรงตามเครือข่าย ลิมอภิชชาติ (2531) ที่กล่าวว่า การมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้เข้ารับการอบรมกับวิทยากร ตลอดจนการยอมรับวิทยากรของผู้เข้ารับการฝึกอบรมว่ามีประโยชน์และคุณค่าล้วนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ นอกจากนี้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้น เอาใจใส่รับผิดชอบ และเป็นบุคคลที่ใฝ่หาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอยู่เสมอ สอดคล้องกับแนวคิดของ ซูชัย สมितिไกร (2542) ที่กล่าวว่า ภาวะผู้นำของผู้เข้ารับการฝึกอบรมก่อนการฝึกอบรมที่ช่วยให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ได้แก่ ความพร้อมหรือความสามารถในการฝึกอบรมและแรงจูงใจที่จะ

เรียนรู้และพัฒนาตนเอง ซึ่งพັນนา สุขประเสริฐ, 2540. ก็เห็นว่า การฝึกอบรมจะช่วยพัฒนาให้ครูมีคุณภาพสูงขึ้น หากการฝึกอบรมนั้นมีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน และการวางแผนที่ดีก็จะเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของครูให้ดีขึ้น

2. เปรียบเทียบประสิทธิภาพการให้บริการเรื่องเทคนิคการทำผลงานทางวิชาการสำหรับวิชาชีพครู ตามความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมที่มีประสบการณ์ในการสอนแตกต่างกัน พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคู่ที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันคือ ผู้เข้ารับการอบรมที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี กับ 11 ปีขึ้นไป ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการทำผลงานทางวิชาการ เป็นผลที่เกิดจากการทำงานที่ดำเนินการอย่างเป็นระบบน่าเชื่อถือ โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่ดำเนินการอย่างมีเหตุมีผล ในการดำเนินงานมีร่องรอยหรือหลักฐานเชิงประจักษ์ เชื่อถือได้ ตรวจสอบได้ จึงจะทำให้ผลงานวิชาการนี้เป็นที่ยอมรับเชื่อถือได้ และนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนางาน และใช้ประกอบในการพิจารณาข้อกำหนดตำแหน่งหรือเลื่อนวิทยฐานะ ซึ่งผู้เข้ารับการอบรมที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี ย่อมมีความรู้ความเข้าใจน้อยกว่าผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า 11 ปี

เอกสารอ้างอิง

- เครือวัลย์ ลิ้มอภิชาติ. 2531. **หลักและเทคนิคการจัดการฝึกอบรมและการพัฒนา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สยามศิลป์.
- ชูชัย สมิทธิไกร. 2542. **การฝึกอบรมบุคลากรในองค์กร**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พັນนา สุขประเสริฐ. 2540. **กลยุทธ์ในการฝึกอบรม**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน : มปป. **คู่มือหลักสูตรการพัฒนาข้าราชการครูเพื่อมีหรือเลื่อนวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ**.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2549. **กฎหมายที่เกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา เล่ม 1**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- อรพรรณ พรสิมร. 2537. **เทคนิคการฝึกอบรม**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.